

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2023

1300/2023

Laki

työttömyysturvalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan työttömyysturvalain (1290/2002) 5 luvun 2 §:n 2 momentti, 3 §:n 2 momentti ja 5 §:n 4 momentti, 6 luvun 6 §, 7 luvun 4 §:n 2 momentti ja 11 luvun 9 a §,

sellaisina kuin ne ovat, 5 luvun 2 §:n 2 momentti, 3 §:n 2 momentti ja 5 §:n 4 momentti laissa 1318/2018, 6 luvun 6 § laissa 1217/2019, 7 luvun 4 §:n 2 momentti laissa 1188/2009 ja 11 luvun 9 a § laissa 585/2008,

muutetaan 2 a luvun 10 §:n 2 momentin 1 kohta, 3 luvun 6 §:n 4 momentti, 4 luvun 5 §, 5 luvun 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti, 4 ja 4 a §, 5 §:n 3 momentti, 9 ja 11 § ja 13 §:n 1 momentti, 6 luvun 4 §:n 1 ja 4 momentti, 7 luvun 10 §:n 1 momentti, 8 luvun 2 §:n 1 ja 3 momentti ja 10 luvun 5 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 a luvun 10 §:n 2 momentin 1 kohta laissa 1380/2021, 3 luvun 6 §:n 4 momentti laissa 1005/2012, 4 luvun 5 § laeissa 1049/2013 ja 1035/2022, 5 luvun 2 §:n 1 momentti laissa 1318/2018, 5 luvun 3 §:n 1 momentti laissa 1049/2013, 5 luvun 4 § osaksi laeissa 1049/2013 ja 1457/2016, 5 luvun 4 a § laissa 1457/2016, 5 luvun 5 §:n 3 momentti laissa 1654/2015, 5 luvun 9 § laissa 361/2010, 5 luvun 11 § laissa 918/2012, 5 luvun 13 §:n 1 momentti ja 7 luvun 10 §:n 1 momentti laissa 1138/2017, 6 luvun 4 §:n 1 momentti laissa 1526/2016, 8 luvun 2 §:n 1 ja 3 momentti laissa 906/2017 ja 10 luvun 5 §:n 2 momentti laissa 1001/2012, sekä

lisätään 3 luvun 6 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1354/2007 ja 1005/2012, siitä lailla 1005/2012 kumotun 2 momentin tilalle uusi 2 momentti, 5 lukuun uusi 4 b § sekä 14 lukuun uusi 1 b ja 1 c § seuraavasti:

2 a luku

Työvoimapoliittisesti moitittava menettely

10 §

Jatkuva työnhakuun ja työvoimapalveluihin liittyvä menettely

Oikeus työttömyysetuuteen palautuu työssäolovelvoitteen asettamiseen johtaneen menettelyn jälkeen, kun henkilö on yhteensä vähintään 12 kalenteriviikkoa:

1) ollut työssäoloehtoon luettavassa työssä tai työssä, josta hän on ansainnut vakuutusena laista vakiintunutta palkkaa 5 luvun 4 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla; tehty työ ja siitä maksettu palkka otetaan huomioon vain kerran;

1300/2023

3 luku

Etuuden saamisen yleiset rajoitukset

6 §

Muut rajoitukset

Yli kahden viikon pituisen kokoaikaisen työsuhteen päättyessä lain taikka työ- tai virkaehtosopimuksen mukaan maksettava lomakorvaus estää työttömyysetuuden myöntämisen ajalta, jolle etuus jaksotetaan työsuhteen päättymisestä lukien henkilön viimeisimmäksi työsuhteesta saaman palkan perusteella. Jos lomakorvaus on maksettu työsuhteen päättymisen jälkeen, jaksotus voidaan tehdä lomakorvauksen maksamisajankohdasta lukien.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettu jaksotus tehdään jakamalla taloudellinen etuus, lomakorvaus tai rahakorvaus viimeisimmän työsuhteen päiväpalkalla. Palkka määritetään soveltuvien osien kuten ansiopäivärahan perusteena oleva palkka, mutta tuloista ei tehdä työntekijän eläkemaksusta ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksusta johtuvaa vähennystä. Jaksotusta varten 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen etuudet lasketaan tarvittaessa yhteen. Päiväpalkan määrittämisestä voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

4 luku

Sovitelu ja vähennetty työttömyysetuus

5 §

Etuuden määrä

Sovitelu työttömyysetuus lasketaan siten, että etuus ja 50 prosenttia saadusta tulosta voivat sovittelujakson aikana yhteensä nousta määrään, joka etuutena muutoin olisi voitu maksaa.

Sovittelun ansiopäivärahan määrä lasketaan siten, että se ja tulo sovittelujakson aikana yhteensä ovat enintään ansiopäivärahan perusteena olevan palkan suuruinen, kuitenkin vähintään niin paljon kuin henkilöllä olisi oikeus saada peruspäivärahana.

5 luku

Työttömyyspäivärahan saamisen edellytykset

2 §

Palkansaajan oikeus työttömyyspäivärahaan

Ansiopäivärahaan on oikeus palkansaajakassan jäsenenä (*vakuutettu*), joka on ollut vakuutettuna vähintään 12 edellistä kuukautta ja joka kalenterikuukausina, joina on ollut vakuutettuna, on täyttänyt 3 §:n 1 momentin mukaisen työssäoloehdon.

3 §

Palkansaajan työssäoloehto

Palkansaajan työssäoloehto täyttyy, kun henkilö on 28 lähinnä edellisen kuukauden aikana (*tarkastelujakso*) kerryttänyt yhteensä vähintään 12 työssäoloehtokuukautta.

4 §

Palkansaajan työssäoloehdon kertyminen

Työssäoloehtokuukaudeksi luetaan sellainen kalenterikuukausi, jona henkilölle on maksettu vakuutusenalaisista vakiintunutta palkkaa vähintään 930 euroa. Työssäoloehtokuukaudeksi luetaan myös sellaiset kaksi erillistä kalenterikuukautta (*puolikas työssäoloehtokuukausi*), joiden kummankin aikana maksettu vakuutusenalainen vakiintunut palkka on alle 930 euroa mutta vähintään 465 euroa.

Palkan on oltava työehtosopimuksen mukainen. Jos alalla ei ole työehtosopimusta, kokoaikatyön palkan on oltava vähintään 1 134 euroa kuukaudessa.

Työssäoloehtokuukauteen ei lueta:

- 1) palkkaa työstä, jota henkilö on tehnyt osasairauspäivärahaa saadessaan;
- 2) henkilölle maksettua työ- tai virkaehtosopimuksen perusteella alennettua sairausajan palkkaa;
- 3) työaikapankkiin siirrettyyn työaikaan perustuvaa palkkaa tai korvausta.

Kukin työssäoloehtokuukausi luetaan työssäoloehtoon vain kerran.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin työssäoloehdossa huomioon otettavasta tulosta ja tulon kohdentamisesta.

4 a §

Palkansaajan työssäoloehdon kertyminen palkkatuetussa työssä ja työllistymistä edistävässä palvelussa

Palkkatuetussa työssä työssäoloehtoon luetaan 75 prosenttia työssäoloehtokuukausista. Mahdollinen pyöritys tehdään alaspäin lähimpään täyteen työssäoloehtokuukauteen. Palkkatuettaa työtä koskevaa rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta, jos palkkatuettu työ on järjestetty julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 11 luvun 1 §:n nojalla.

Työssäoloehtoon luetaan myös sellaiset täydet kalenteriviikot, joina henkilö on ollut 60 vuotta täytettyään työ- ja elinkeinotoimiston julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 11 luvun 1 §:n 2 momentin perusteella järjestämässä työllistymistä edistävässä palvelussa. Kalenteriviikot muunnetaan laskennallisesti työssäoloehtokuukausiksi siten, että työssäoloehtokuukauteen sisältyy neljä kalenteriviikkoa ja puolikkaaseen työssäoloehtokuukauteen kaksi kalenteriviikkoa.

4 b §

Palkansaajan työssäoloehdotta koskevat poikkeukset

Jos kalenterikuukauden aikana maksetaan palkkaa tavanomaisesta palkanmaksujaksosta poiketen kuukautta pidemmältä ansaintajaksolta, palkka jaetaan vaikuttamaan maksukuukausi mukaan lukien yhtä monelle sitä edeltävälle tai seuraavalle kalenterikuukaudelle, jona palkkaa on ansaittu. Palkka kohdistetaan vaikuttamaan niille kalenterikuukausille, joiden aikana palkka on ansaittu, jos henkilölle maksetaan kuukautta pidemmältä jaksolta ansaittua bonusta tai muuta tulokseen perustuvaa palkkaa taikka muuta vastaavaa palkkaa tai palkkiota.

Jos palkka maksetaan tavanomaista maksukuukautta myöhemmin työnantajasta johtuvasta viiveestä, palkka kohdistetaan vaikuttamaan sille kalenterikuukaudelle, jona palkka olisi tullut ilman viivästystä maksettavaksi.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa työssäoloehtokuukaudeksi luetaan kalenterikuukausi, jona henkilön ansaittu tai kalenterikuukaudelle kohdistettu tulo on 4 §:n 1 momentissa tarkoitettu määrä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin työssäoloehdossa huomioon otettavan palkan kohdentamisesta.

Peruspäivärahan myöntämisen edellytyksenä olevaan työssäoloehtoon työssäolohtokuukaudeksi voidaan urheilutoiminnassa lukea kalenterikuukausi, jona henkilölle urheilemisesta maksettu veronalainen tulo on ollut vähintään 4 §:n 1 momentissa säädetyn mukainen määrä.

5 §

Palkansaajalle hyväksi luettavat työssäolo- ja vakuutuskaudet

— — — — —
Jos palkansaajakassan jäsen kassasta erottuaan kuukauden kuluessa liittyy uudelleen palkansaajakassaan, hänen hyväkseen luetaan hänen aiemman jäsenyytensä aikana kerryttämänsä työssäoloehto ja vakuutettunaoloaika.

9 §

Toisessa valtiossa täyttyneet vakuutus- ja työskentelykaudet

Jos Suomen tekemän sosiaaliturvasopimuksen taikka sosiaaliturva-asetuksen tai perusasetuksen säännösten mukaan muussa valtiossa täyttyneet vakuutus- tai työskentelykaudet on luettava työssäolohtoon, edellytyksenä niiden huomioon ottamiselle on, että henkilö on kerryttänyt työssäolohtokuukauden tai henkilö on työskennellyt yrittäjänä vähintään neljä kuukautta Suomessa välittömästi ennen työttömyyttä.

11 §

Työssäoloehto eräissä tilanteissa

Henkilölle, joka on saanut tämän lain mukaista työttömyyspäivärahaa sosiaaliturva-asetuksen tai perusasetuksen mukaisesti aikana, jona hän on hakenut työtä toisesta jäsenvaltiosta, ja joka ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hän lähti maasta, palannut työnhakijaksi Suomeen, maksetaan työttömyyspäivärahaa uudelleen vasta, kun hän on:

- 1) kerryttänyt työssäolohtokuukauden;
- 2) ollut julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 5 luvussa tarkoitetussa työvoimakoulutuksessa neljä viikkoa; tai
- 3) opiskellut julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 6 luvussa tarkoitettuja työttömyysetuudella tuettuja työnhakijan omaehtoisia opintoja neljä viikkoa.

13 §

Ostavastuu-aika

Työttömyyspäivärahaa maksetaan sen jälkeen, kun henkilö on ollut työttömänä työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa yhteensä seitsemää täyttä työpäivää vastaavan ajan enintään kahdeksan peräkkäisen kalenteriviikon aikana. Omavastuu-aika asetetaan kerran 6 luvun 7 §:ssä säädettyä työttömyyspäivärahan enimmäisaikaa kohti.

— — — — —

1300/2023

6 luku

Työttömyyspäivärahan määrä ja kesto

4 §

Palkansaajan ansiopäivärahan perusteena oleva palkka

Palkansaajan ansiopäivärahan perusteena oleva palkka lasketaan henkilölle työssäoloehdossa huomioitavina työssäoloehtokuukausina maksetun ja 5 luvun 4 b §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa työssäoloehtokuukautena ansaitun tai työssäoloehtokuukaudelle kohdistetun vakiintuneen palkan perusteella työttömyyttä edeltäneeltä ajanjaksolta, jona henkilö on täyttänyt palkansaajan työssäoloehdon. Jos työ ja siitä saatava palkkatulo on ollut kausiluonteista, ansioon suhteutettu päiväraha lasketaan vuositulosta. Päivärahan perusteena olevaa palkkaa laskettaessa työssäoloehtokuukausissa huomioitavaan kalenterikuukauteen katsotaan sisältyvän 21,5 päivää, ja palkasta tai vuositulon työtulo-osuudesta vähennetään 60 prosenttia sairausvakuutuslain 18 luvun 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun sairausvakuutuksen päivärahamaksun, työntekijän eläkelain 153 §:ssä tarkoitetun työntekijän työeläkevakuutusmaksun ja työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 18 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun yhteismäärästä, josta on vähennetty 2,68 prosenttiyksikköä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin vakiintuneesta palkkatulosta ja siinä huomioon otettavista tuloista, tulojen selvittämisestä sekä vuositulon määrittämisestä.

7 luku

Työmarkkinatukea koskevat yleiset säännökset

10 §

Ostavastuu-aika

Työmarkkinatukea maksetaan sen jälkeen, kun henkilö on ollut työttömänä työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa yhteensä seitsemää täyttä työpäivää vastaavan ajan enintään kahdeksan peräkkäisen kalenteriviikon aikana.

8 luku

Alueellisen liikkuvuuden tukeminen

2 §

Liikkuvuusavustuksen määrä

Liikkuvuusavustus on 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun peruspäivärahan suuruinen.

Oikeus 2 momentissa tarkoitettuun korotukseen ratkaistaan työn tai siihen liittyvän koulutuksen alkamisajankohdan mukaisesti.

Työllistymistä edistävien palvelujen ajalta maksettavaa etuutta koskevat säännökset

5 §

Työvoimakoulutusta koskevat erityissäännökset

— — — — —
Jos opiskelijalla on oikeus työttömyysetuuteen 1 momentin 1 kohdan perusteella, hänelle maksetaan koulutuksen ajalta peruspäivärahaa, ansiopäivärahan perusosaa tai työmarkkinatukea. Jos opiskelijalla on oikeus työttömyysetuuteen 1 momentin 2 kohdan perusteella, hänellä on oikeus myös 6 luvun 2 §:n 1 momentin mukaiseen ansiopäivärahan ansio-osaan.
— — — — —

Erinäisiä säännöksiä

1 b §

Kansaneläkeindeksillä tehtävä tarkistus

Edellä 5 luvun 4 §:n 1 momentissa mainittuja määriä tarkistetaan vuosittain tammikuun alusta lukien kansaneläkeindeksistä annetussa laissa tarkoitettulla kansaneläkeindeksillä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut määrät ovat vuoden 2023 tasossa. Määriä tarkistettaessa ne pyöristetään lähimpään euroon.

1 c §

Työssäolokuukauden laskennallinen muuntaminen kalenteriviikoiksi

Edellä 5 luvun 4 ja 4 b §:ssä tarkoitettuun työssäoloehtokuukauteen katsotaan sisältyvän neljä kalenteriviikkoa ja puolikkaaseen työssäoloehtokuukauteen kaksi kalenteriviikkoa sovellettaessa 2 luvun 16 §:n 1 momentin 2 kohtaa, 2 a luvun 10 §:n 2 momentin 1 kohtaa tai 7 luvun 2 §:n 3 momentin 1 kohtaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2024.

Lain 3 luvun 6 §:n 2 ja 4 momenttia sovelletaan vuosilomakorvaukseen, joka maksetaan tämän lain voimaantultua päättyneen työsuhteen perusteella.

Työttömyysetuuden maksamiseen ennen 1 päivää huhtikuuta 2024 alkaneelta hakujaksoilta sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 4 luvun 5 §:ää.

Ennen 2 päivää syyskuuta 2024 täytyneeseen palkansaajan työssäolohtoon ja siihen perustuvan ansiopäivärahan määrään sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 5 luvun 3 §:n 1 momenttia sovelletaan työnhakijaan 2 päivästä syyskuuta 2024 alkaen sen jälkeen, kun työssäoloehdossa voidaan huomioida vähintään yksi 5 luvun 4 ja 4 b §:ssä tarkoitettu työssäoloehtokuukausi tai puolikas työssäoloehtokuukausi. Ennen 2 päivää syyskuuta 2024 olevalta ajalta työssäolohtoon huomioitavat kalenteriviikot muutetaan työssäoloehtokuukausiksi siten, että yhteensä kolme tai neljä työssäoloehto kerryttävää kalenteriviikkoa tuottaa yhden työssäoloehtokuukauden, ja yksi tai yhteensä kaksi työssäoloehto kerryttävää kalenteriviikkoa tuottaa puolikkaan työssäoloehtokuukauden. Työssäoloehto kerryttävät kalenteriviikot voidaan huomioida työssäoloehtokuukausissa vain kerran.

Lain 5 luvun 4 §:n 1 momenttia ei sovelleta palkkaan, joka on ansaittu ennen 2 päivää syyskuuta 2024 mutta maksetaan 2 päivä syyskuuta 2024 tai sen jälkeen.

Lain 5 luvun 13 §:n 1 momenttia ja 7 luvun 10 §:n 1 momenttia sovelletaan, jos omavastuu-aika alkaa tämän lain tultua voimaan.

Kumottua lain 6 luvun 6 §:ää, 7 luvun 4 §:n 2 momenttia ja 11 luvun 9 a §:ää sovelletaan maksettaessa työttömyysetuutta 31 päivään maaliskuuta 2024 ja vastaavasti 8 luvun 2 §:n 1 momenttia sovelletaan maksettaessa työttömyysetuutta 1 päivästä huhtikuuta 2024.

Sen estämättä, mitä 6 luvun 4 §:n 1 momentissa säädetään, jos työssäoloehdossa on huomioitu työssäoloa 2 päivä syyskuuta 2024 edeltävältä ajalta, päivärahan perusteena olevaa palkkaa laskettaessa 5 momentin perusteella muodostettuihin työssäoloehtokuukausiin katsotaan sisältyvän yhtä monta työpäivää kuin sisältyy kalenteriviikkoihin, jotka mainituissa työssäoloehtokuukausissa on huomioitu.

Lain 14 luvun 1 c §:ää sovelletaan 2 luvun 16 §:n 1 momentin 2 kohdassa säädettyyn työttömyysturva-oikeuden palautumiseen ja 2 a luvun 10 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädettyyn työssäolovelvoitteen lakkaamiseen siltä osin, kuin työ on tehty 2 päivänä syyskuuta 2024 tai sen jälkeen.

Lain 14 luvun 1 c §:ää sovelletaan 2 a luvun 14 §:n 2 momentissa, sellaisena kuin se on laissa 918/2012, säädettyyn työssäolovelvoitteen lakkaamiseen siltä osin, kuin työ on tehty 2 päivänä syyskuuta 2024 tai sen jälkeen.

Jos työ- ja elinkeinotoimistolla on ollut velvollisuus järjestää mahdollisuus työllistymistä edistävään palveluun tai palkkatuetuun työhön julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 11 luvun 1 §:n 2 momentin nojalla viimeistään 1 päivästä syyskuuta 2024 alkaen ja palkkatuettu työ luetaan palkansaajan työssäoloehtoon, työssäoloehdon pituuteen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 5 luvun 3 §:n 1 momenttia.

Jos kunnan velvollisuus järjestää palkkatuettua työtä julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 11 luvun 1 §:n 3 momentin nojalla on alkanut viimeistään 1 päivänä syyskuuta 2024 ja palkkatuettu työ luetaan palkansaajan työssäoloehtoon, työssäoloehdon pituuteen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 5 luvun 3 §:n 1 momenttia.

Kumottua lain 5 luvun 2 §:n 2 momenttia, 3 §:n 2 momenttia ja 5 §:n 4 momenttia sovelletaan maksettaessa ansiopäivärahaa sellaiselle 2 §:n 2 momentissa tarkoitetulle yrittäjän ei omistavalle perheenjäsenelle, jonka työssäoloehdossa huomioidaan vähintään yksi tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 5 luvun 3 §:n mukainen työssäoloehto kerrottava kalenteriviikko.

Helsingissä 28.12.2023

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Työministeri Arto Satonen